

[Justitsministeren]

at også offentlige hensyn kan begrunde, at politiet i givet fald griber ind.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil da gerne begynde med at sige tak til ministeren, især for den sidste del af det svar, der blev givet, nemlig at også offentlige hensyn kan spille ind på en sådan måde, at det ikke alene er op til den, der muligvis i det enkelte tilfælde er krænkede, at træffe afgørelse om, hvad der videre skal ske, når lovovertrædelser må formodes at være foretaget.

Det vil være naturligt for mig at sige, at den regel, vi har i retsplejeloven, jo siger, at det er politiets opgave at påse overholdelsen af love og vedtægter samt at foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser og til efterforskning og forfølgning af sådanne. Det er retsplejelovens § 108, og i § 109 står, at justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sine beføjelser gennem de forskellige led i polititjenesten.

Her er tale om, at man både om mandagen og om onsdagen for et par uger siden i flok trængte ind i nogle butikker her i byen og tilegnede sig varer, vistnok i nogen grad for en symbolsk betaling af 1 kr., men der er for mig ikke spor tvivl om, at det, man gjorde, var at overtræde den straffelovsbestemmelse, der vedrører berigelsesforbrydelser. Det er tyveri, der er foregået.

Det er da også i hvert fald af én af de forretningsansvarlige sagt, at han for sit vedkommende er blevet frataget varer for nogle hundrede kroner, og at han muligvis selv skal dække det pågældende tab. Deri ligger allerede en opfordring til, at politiet foretager det, som man nu engang skal i disse tilfælde, nemlig efterforske.

Det er ikke politiets opgave at finde ud af, om der skal føres en sag igennem, det ligger i et højere led, men politiets opgave er at efterforske, om der er foregået en strafbar overtrædelse af loven, og det betyder, at det må man gøre, og man må efter min mening, overensstemmende med loven, gøre det af egen drift, når der er en rimelig formodning om, at et strafbart forhold er foregået, og det er der her.

Det at tage sig selv til rette på denne måde kan ikke begrundes med, at man er mange, der optræder i flok og gør det, som man her

har gjort. Det er simpelt hen sådan, overensstemmende med, hvad vi talte om i går i en anden forbindelse, nemlig ungdomskriminalitet: man kan gøre, hvad man vil, for der sker jo intet.

Når dertil kommer, at en af lederne af disse aktioner har sagt, at dette kun var et led i en opvarmning, i en fase, hvor man mobiliserer, og at man satser på mere slagkraftige aktioner senere på foråret, ligger der for mig en ting, som det er helt klart at det er politiets opgave at sørge for bliver efterforsket og undersøgt, og så må højere instanser afgøre, om der skal rejses tiltale og gennemføres sager, der muligvis kan føre til domfældelse.

Det er, som justitsministeren sagde det, krænkende for retssikkerheden herhjemme, hvis noget sådant kan foretages, og det er ingen undskyldning, at man er ung og har uddannelsesstøtte og måske alene den at leve af. Jeg spørger bare, hvorledes det ville blive opfattet, hvis de mange ældre, vi har i vort samfund, der må leve af beløb, der er mindre end det, de unge har i uddannelsesstøtte, også tog sig selv til rette.

Jeg skal ikke bruge store ord, jeg skal blot sige, at ro og orden må der være her i landet, og landets love må overholdes. Og justitsministeren må inden for sin ressort sørge for, at de organer, hun har til rådighed, også opfylder, hvad de skal.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg skal sige til hr. Hagen Hagensen, at naturligvis er det ingen undskyldning, at man optræder i flok, det har jeg heller ikke på nogen måde antydnet i min første besvarelse af spørgsmålet.

Jeg vil have lov at henvise til det, der efter min opfattelse er det helt principielle, nemlig at vi ikke kan acceptere, at nogen tager sig selv til rette. Hvis det sker, må der gribes ind med egnede midler, og jeg understreger igen, at også offentlige hensyn kan begrunde, at dette sker. Men jeg synes ikke, det kan være rimeligt, at man nøjagtigt her skal sige, hvilken konkret handling der skal foretages; det må bero på en vurdering af den enkelte situation. For mig er det afgørende, at det her fra folketingets talerstol bliver sagt klart, at det ikke er acceptabelt, hvis der kommer fortsættelser i disse sager, og jeg går ud fra,